

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, първо тримесечие на 2024 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>28.10.2022 г. – н. д. № 541/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 219 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение от 19.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>Касационното производство е второ поред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд:</p> <p>– А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>Наложени са му и наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години;</p> <p>– О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>Присъединени са и наказанията, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.;</p> <p>– И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до</p>	Обявено за решаване.

17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.

С решение на САС по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С решение на ВКС по к.н.д. № 780/2020 г. делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане поради наличие на съществени процесуални нарушения.

При новото разглеждане на делото с решение по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Увеличен е размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на И. Я. И. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения.

26.01.2024 г. (заседанието е за изслушване на допуснатата експертиза) – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба,

Спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от НПК (определение в о.с.з. от 26.01.2024 г.)

чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решението по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказанието „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

<p>21.02.2024 г. – н. д. № 109/2024 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано срещу В. А. И. в качеството му на длъжностно лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1 от ЗПК – изпълняващ длъжността кмет на Община Петрич, и М. Д. П. Касационното производство е инициирано по касационен протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 1063/2022 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда на Окръжен съд – Благоевград М. Д. П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 1, пр. 2 и 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 3000 лева. Подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК. В. А. И. е признат за невиновен и е оправдан да е извършил престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С въззивната присъда на САС е отменена първоинстанционната в осъдителната ѝ част по отношение на М. Д. П., като вместо това М. Д. П. е признат за невиновен и е оправдан в това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 1, пр. 2 и 4 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>В касационния протест се заявяват касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 211/04.04.2024 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 28/11.10.2023 г., постановена по в.н.о.х.д. № 1063/2022 г. на Софийския апелативен съд.</p>
<p>22.03.2024 г. – н. д. № 192/2024 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304б, ал. 1, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. М. (за подкуп) и К. П. (за подкуп и търговия с влияние) срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 465/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив. С нея е отменена Присъда № 260010/23.03.2022 г. по н.о.х.д. № 769/2019 г. на Окръжен съд – Пловдив в частта относно оправдателните диспозитиви и разноските, като вместо това К. П. е признат за виновен за това, че през периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – изпълняващ длъжността кмет на Община К., е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши друго престъпление във връзка със службата си – такова по чл. 283 от НК: да използва своето служебно положение, за да набави за ЕООД „XXX“ – гр. П. противозаконна облага, като му осигури класирането на първо място в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което са</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема длъжността кмет“ за срок от 3 години. К. П. е признат за виновен в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на лице, изпълняващо длъжността кмет на Община К., е използвал своето служебно положение за да набави на ЕООД „ХХХ“ гр. П., противозаконна облага, изразяваща се в класирането му на първо място в обявения през 2013 г. конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. Куклен и за Домашен социален патронаж гр. Куклен“, като подсъдимият не е наказан поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване. К. П. е признат за виновен в това, че на 10.06.2014 г. в гр. К., обл. П. е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностното лице А. С. – член на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, поради което му е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година.

Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че в периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала на К. П. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община К., дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши действие по служба, като осигури класирането на първо място на собственото ѝ ЕООД „ХХХ“ гр. Пловдив в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което ѝ е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година. Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала дар – пари в размер на 300 лева, на К. П., изпълняващ длъжността кмет на гр. К., който е твърдял, че може да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностните лица – членове на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, като подсъдимата не е наказана поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване.

В касационните жалби се прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Пловдив.

27.03.2024 г. – н. д. № 238/2024 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК
Делото е образувано срещу подсъдимите П. С. А. – бивш кмет на Община Радомир, и Л.

Обявено за решаване.

Б. Д. – бивш зам.-кмет на Община Радомир.

Делото е за втори път пред касационната инстанция след решение от 19.02.2020 г. по к.н.д. № 1126/2019 г. на ВКС, с което е отменено решението по в.н.о.х.д. № 209/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит (АСНС – закрит).

Настоящото производство е образувано по касационни жалби на П. С. А. и Л. Б. Д. срещу присъдата от 03.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 90/2020 г. на Апелативен съд – София (АСНС – закрит). С нея е отменена присъдата по н.о.х.д. № 1221/2018 г. на Специализирания наказателен съд и подсъдимите за първи път са признати за виновни по повдигнатите им обвинения, като П. С. А. е признат за виновен по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице – кмет на Община Радомир, което в нарушение на бюджетен закон се разпореди с бюджетни средства не по предназначението им, като са настъпили вредни последици за държавата), а Л. Б. Д. е призната за виновна по чл. 311, ал. 1 от НК (длъжностно лице – и. д. кмет на Община Радомир, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства). На подсъдимите са наложени наказания „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца за всеки от двамата.

С жалбите се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, като се иска при условията на алтернативност – отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите или връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане.

19.04.2024 г. – н. д. № 263/2024 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК

Делото е образувано по протест и жалби на защитника на подсъдимия М. Г. М. срещу решението от 29.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 281/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 22.07.2022 г. по н.о.х.д. № 221/2015 г. на Окръжен съд – Ловеч М. Г. М. е признат за виновен за това, че в периода от 15.04.2009 г. до 29.12.2009 г. в гр. Тетевен при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – председател на Управителния съвет на Общинската фондация „Тома Васильов“, присвоил чужди пари, собственост на фондацията, като присвоеното имущество е в големи размери и е било върнато до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд (престъпление по чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и наказанията „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ и „лишаване от

право да упражнява професия или дейност, свързани с пазенето и управлението на държавно или обществено имущество“. М. Г. М. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК за това, че в периода от 01.04.2012 г. до 09.04.2013 г. в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Тетевен, не е изпълнил служебните си задължения по чл. 44, ал. 1, т. 2 от Закона за местното управление и местната администрация, като не е ръководил цялата изпълнителна дейност на общината и не е организиран изпълнението на задачите, които произтичат от Закона за обществените поръчки, като от деянието са настъпили значителни вредни последици за Община Тетевен.

Със същия съдебен акт Д. М. П. е признат за виновен в това, че в периода от 28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в гр. Тетевен в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата и при условията на продължавано престъпление съставил неистински официални документи – 657 броя заповеди, 361 броя договори за периода от 01.01.2013 г. до 17.03.2014 г., 8 броя договори, удостоверяващи прехвърляне право на собственост, и 3 броя договори за учредяване на други вещни права (престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено за срок от 4 години. Д. М. П. е признат за невиновен в това, че в периода от 28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата си и при условията на продължавано престъпление е съставил други неистински официални документи, описани подробно в присъдата.

С решението на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е изменена в частта относно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на М. Г. М. – от 3 на 2 години, като са отменени наказанията за лишаване от права. По отношение на Д. М. П. присъдата е изменена, като е преквалифицирано деянието от чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което присъдата е отменена в осъдителната част и наказателното производство спрямо Д. М. П. е прекратено заради изтекла давност.

В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В касационните жалби на защитника на М. Г. М. се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – преквалифициране на деянието в такова по чл. 217, ал. 1 от НК и прекратяване на наказателното производство

поради изтекла давност, алтернативно – да се измени решението на въззивната инстанция в частта за определения изпитателен срок от 5 на 3 години.

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

<p>длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p>	
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 437/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 252 от НК</p> <p>Делото (за лихварство, изнудване и пране на пари) е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. В. Д. и касационни жалби на трима частни обвинители срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит.</p> <p>С присъда от 20.02.2019 г. по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания наказателен съд – закрит подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен в извършването на множество престъпления по: чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (лихварство) и 253, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (пране на пари два или повече пъти), чл. 253, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (пране на пари, когато деянието е извършено със средства или имущество, за които деецът е знаел или предполагал, че са придобити чрез тежко умишлено престъпление), чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари, когато средствата или имуществото са в особено големи размери и случаят е особено тежък, при условията на продължавано престъпление) и чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 и ал. 3 т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление). На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като изтъпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 9000 лв. С присъдата си СНС оправдава подсъдимата М. Ж. В. изцяло по всички повдигнати ъ обвинения.</p>	<p>С Решение № 60177/25.03.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя Решение № 201947/28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд и потвърдената с него присъда по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания съд, като прекратява наказателното производство, водено срещу И. В. Д., поради изтекла абсолютна давност в частта за следните престъпления:</p> <ul style="list-style-type: none"> - престъплението по чл. 253, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 11.08.1998 г. в гр. Бургас чрез сделка с имущество – договор за замяна на недвижим имот с Г. Б. и М. Б. и отчуждаване на жилище – апартамент, на стойност 97 790 лева; - престъплението по чл. 253, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на

С решението по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС – закрит присъдата е изменена по отношение на едно от обвиненията в частта, в която подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 252 НК (лихварство), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти. Вместо това, АСНС – закрит признава подсъдимия И. В. Д. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 3, т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти.

С решението си АСНС – закрит отменя присъдата в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец сумата от 70 703 лв., и отхвърля гражданския иск. В останалата част присъдата е потвърдена, включително по отношение на оправдаването на подсъдимата М. Ж. В.

С касационната жалба на подсъдимия И. В. Д. се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо.

С касационните жалби на частните обвинители се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска неговото увеличаване по размер и отмяна на условното осъждане.

Постъпилата касационна жалба от гражданския ищец е върната от съдията от въззивния съд и няма данни нейното връщане с разпореждане да е обжалвано с касационна частна жалба.

26.03.1999 г. в гр. Бургас чрез сделка с имущество, договор за покупко-продажба с купувача И. В. и М. В. на недвижим имот и отчуждаване на жилище – апартамент на стойност 41 290 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 29.04.1999 г. в гр. Бургас чрез сделка с имущество, договор за покупко-продажба с купувача И. К. и Т. К. на недвижим имот, на стойност 41 710 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 29.02.2000 г. в гр. Бургас чрез сделка с имущество, договор за покупко-продажба с купувача К. Г. на недвижим имот на стойност 29 360 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 15.03.2000 г. в гр. Бургас чрез сделка с имущество, договор за покупко-продажба с купувача Ж. Р. на недвижим имот на стойност 33 920 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 4 във връзка с ал. 2, т. 2 от НК, извършено на 08.05.2000 г. в гр. Бургас, изразяващо се в извършване на финансова операция със средства чрез заплащане в брой цената по сключения от него като купувач с продавача „Б.“ ООД договор за покупко-продажба на недвижим имот на стойност 110 338 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 4 във връзка с ал. 2, т. 2 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 15.08.2001 г. в гр. Бургас, изразяващо се в извършване на финансова

операция със средства чрез заплащане в брой цената по сключения от него като купувач с продавачите И. П. и Т. П. договор за покупко-продажба на недвижим имот на стойност 64 978 лева;

- престъплението по чл. 253, ал. 2, т. 2 във връзка с ал. 1 от НК, осъществено на 17.09.2002 г., изразяващо се в осъществяване на финансови операции със средства чрез извършване на паричен превод от „Райфайзенбанк – България“ ЕАД по сметка на М. М. в „Райфайзенбанк“ в Германия на сумата от 5000 евро с левова равностойност 9750 лева.

Отменя Решение № 201947/28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС и потвърдената с него присъда по н.о.х.д. № 531/2014 г. на СНС в частите, с които:

- подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен и осъден при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК на 3 години лишаване от свобода и на глоба в размер на 3000 лева за престъпление по чл. 252, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 от НК;

- подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен и осъден при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК на 2 години лишаване от свобода и глоба в размер на 8000 лева за престъпление по чл. 253, ал. 4 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 06.03.2002 г., и на основание чл. 253, ал. 5 вр. чл. 2 от НК е осъден да заплати в полза на държавата сумата от 35 908 лв., представляваща равностойността на липсващия предмет на престъплението;

- подсъдимият И. В. Д. е признат за

виновен и осъден при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК на 2 години лишаване от свобода и глоба в размер на 9000 лева за престъпление по чл. 253, ал. 4 във връзка с ал. 1 от НК, извършено на 24.07.2002 г., и на осн. чл. 253, ал. 5 вр. чл. 2 от НК е осъден да заплати в полза на държавата сумата от 89 673 лв., представляваща равностойността на липсващия предмет на престъплението;

- подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен и осъден при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК на 3 години лишаване от свобода и глоба в размер на 8000 лева за престъпление по чл. 253, ал. 5 във връзка с ал. 4 във връзка с ал. 3, т. 2 във връзка с ал. 2 връзка с ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от НК, извършено на 29.02.2008 г., и на осн. чл. 253, ал. 6 от НК е осъден да заплати в полза на държавата сумата от 114 048 лв., представляваща равностойността на липсващия предмет на престъплението;

- на основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия И. В. Д. е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 3 години лишаване от свобода и глоба в размер на 9000 лв., като на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК оправдава подсъдимия И. В. Д. по обвиненията за посочените по-горе престъпления по чл. 252, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и три престъпления по чл. 253 от НК.

Оставя в сила решението в частта, с която е потвърдена първоинстанционната присъда в наказателно-осъдителната ѝ част по отношение престъплението по чл. 214, ал.

	2, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 213а, ал. 2, ал. 3, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК.
<p>24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съзвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.

<p>27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>Касационното производство е второ по ред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „***“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „***“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>28.04.2023 г. – н. д. № 326/2023 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 219, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия А. А. М. срещу решението от 23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 130/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик А. А. М. е признат за</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>виновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, от 6 месеца „пробация“ при двете задължителни пробационни мерки. С присъдата е частично оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С Решение № 34/23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p> <p>С касационните жалби се заявява наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като се предлага въззивното решение да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Пловдив или подсъдимият да бъде оправдан.</p>	
<p>16.10.2023 г. – н. д. № 765/2023 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Г. И. Й. срещу решението по в.н.о.х.д. № 190/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 403/2022 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият Г. И. Й. е признат за виновен в това, че в периода 31.08.2021 г. – 10.09.2021 г. в гр. Пазарджик, в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Пазарджик, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, заемащо длъжността „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Пазарджик, Главна дирекция „Инспектиране на труда“, в условията на продължавано престъпление е поискал и приел дар – парична сума от 500 лева, която не му се следва, за да не извърши действие по служба – за да не състави акт за установено административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ срещу работодателя „Парк Агрокултури“ ООД и така да наруши службата си по задължение, посочено в чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ и в Раздел V, т. 5 от длъжностната му характеристика, като това нарушение на службата не съставлява престъпление. На основание чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на Г. И. Й. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лв. Лишен е и от право да заема държавна длъжност за срок от 2 години.</p> <p>С обжалваното решение присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан да е извършил престъплението по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на чл. 26, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В жалбата са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Искане се отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>16.10.2023 г. – н. д. № 824/2023 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. Г. К. срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 36/2021 г. на Окръжен съд – Благоевград И. Г. К. и С. П. Т. са признати като съизвършители за виновни в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение), за което са им наложени наказанията „лишаване от свобода“ за по 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на по 1000 лева. Лишени са и от право да заемат държавна или обществена длъжност за срок от 3 години.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 977/2021 г. на САС присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение по к.н.д. № 145/2022 г. на ВКС решението на САС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>С присъдата от 21.09.2022 г. по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на САС е отменена първоинстанционната в частта, с която С. П. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като е оправдан по това обвинение. Със същата присъда И. Г. К. е признат за невиновен за това да е действал в съучастие със С. П. Т. и за квалификацията по чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба на И. Г. К. се заявява наличието на всички касационни основания и се иска отмяна на атакувания съдебен акт, признаване на подсъдимия за невиновен или връщане на делото за ново разглеждане, или определяне на наказание под най-ниския предел, предвиден в закона за това престъпление, като изпълнението на наказанието да бъде отложено по реда на чл. 66 от НК с минимален изпитателен срок.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>20.11.2023 г. – н. д. № 839/2023 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 201, ал. 1, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 НК, чл. 219, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. Д. К. срещу решението от 29.06.2023 г. по в.н.о.х.д. № 277/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p> <p>С присъда от 01.03.2022 г. на Окръжен съд – Русе П. Д. К. е признат за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление като длъжностно лице – „счетоводител“ в общинско предприятие, присвоил чужди пари, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 37, т. 6 и т. 7 вр. чл. 54 от НК, са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за б месеца, „лишаване от право да заема материално отговорна длъжност в държавна</p>	<p>С Решение № 38/16.01.2024 г. ВКС реши: Отменя Решение № 79/29.06.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 277/2022 г. на Великотърновския апелативен съд и изменената с него Присъда № 9/01.03.2022 г. на Окръжен съд – Русе, постановена по н.о.х.д. № 698/2021 г. по описа на същия съд, в частта, с която е ангажирана наказателната и гражданската</p>

<p>или общинска администрация“ за 6 месеца и „лишаване от право да упражнява финансова и счетоводна дейност“ за 6 месеца. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 37, т. 6 и т. 7 вр. чл. 54 от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, „лишаване от право да заема материалноотговорна длъжност в държавна или общинска администрация“ и „лишаване от право да упражнява финансова и счетоводна дейност“ за 2 години. На подсъдимия е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, лишен е от право да заема материалноотговорна длъжност в държавна или общинска администрация за 2 години и от право да упражнява финансова и счетоводна дейност за 2 години. Изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за изпитателен срок от 5 години, през който П. Д. К. е длъжен да работи или учи, освен ако е задължен да се лекува. Подсъдимият е осъден да заплати на Община Русе сумата от 30 722,26 лв.</p> <p>Със същата присъда другият подсъдим по делото П. Д. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – „управител“ до 01.10.2013 г., а от 01.10.2013 г. – „директор“ на общинско предприятие, не упражнил достатъчно контрол върху работата на П. Д. Кр., изпълняващ длъжността „счетоводител“, поради което и на основание чл. 219, ал. 2 вр. чл. 54 от НК, му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е изменена и е преквалифицирано деянието по чл. 201, ал. 1 от НК в деяние по чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК, като е отменено приложението на чл. 23 от НК по отношение на П. Д. К.</p> <p>В жалбата на защитника на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. Д. К. за невиновен по повдигнатите му обвинения.</p>	<p>отговорност на подсъдимия П. Д. К. и в частта, с която са му възложени разноси и държавната такса върху уважената част на гражданския иск.</p> <p>Връща делото в отменената част за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд от стадия на подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.</p> <p>Оставя в сила решението в останалата част.</p>
<p>30.11.2023 г. – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Добрич, съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил на стойност 48 829,25 евро с ДДС, като от това произлязла значителна вреда за „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД в размер на 48 059,92 лева – престъпление по чл. 220, ал. 1 НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48059,92 лева, представляваща</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>обезщетение за причинени с деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на апелативния съд за ново разглеждане.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното наказание на П. А. К. на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени с деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.</p> <p>В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.</p>	
<p>25.01.2024 г. (отменен ход по същество, даден на 21.11.2023 г.) – н. д. № 901/2023 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на европейски делегиран прокурор против решението по в.н.о.х.д. № 1099/2022 г. на САС, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 4117/2021 г. на Специализирания наказателен съд – закрит. С нея подсъдимият Т. М. Д. е признат за виновен за това, че на 21.03.2021 г. в гр. Пловдив е поискал и на 02.09.2021 г. е приел от И. Т. Г. сумата от 5000 лева, която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица при Държавен фонд „Земеделие“ във връзка със службата им при извършване на проверка на място, възложена със заповед на началник сектор „Контролни проверки“ и относно наличието на основание за плащане и оторизиране на съответните субсидии по заявление на „***“ ЕООД по Схема за обвързано подпомагане на зеленчуци – престъпление по чл. 304б, ал. 1 НК. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години. Подсъдимият Т. М. Д. е оправдан по обвинението в това, че на 27.02.2021 г. в гр. Пловдив е поискал и на 14.03.2021 г. в село Цаланица е приел от И. Т. Г. сумата от 5000 лева, която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица при Държавен фонд „Земеделие“; по обвинението за това да е осъществил деянието и в периода от 27.02.2021 г. до 01.09.2021 г., както и по обвинението за това инкриминираното деяние да е извършено в условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 НК.</p> <p>В касационния протест на европейския делегиран прокурор се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 41/25.01.2024 г. (протоколно определение) ВКС реши: Прекратява производството по к.н.д. № 901/2023 г. по описа на ВКС, III н. о.</p>
<p>29.01.2024 г. – н. д. № 1162/2023 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304, ал. 1,</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

пр. 3 от НК

Делото е образувано по жалба на Р.-Я. Б. срещу решението по в.н.о.х.д. № 298/2023 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1420/2022 г. на Окръжен съд – Варна, като е отменена в оправдателната ѝ част и вместо това е приложен закон за същото наказуемо престъпление, като Р.-Я. Б. е признат за виновен в това, че на 18.10.2021 г. в гр. Варна дал подкуп от 150 лева на длъжностното лице И. С. да извърши действия по служба – да съдейства да не бъде върната преписка, като коригира лично текста на предложението на кмета на община Варна до Общинския съвет – Варна за вземане на решение за изготвяне на подробен устройствен план за улична регулация, да отстрани пропуските, грешките и нередностите в предложението, да положи съгласувателен подпис, както и да придвижи по-бързо преписката. Деянието е квалифицирано под чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК. В останалата ѝ част присъдата на Окръжен съд – Варна е потвърдена.

22.02.2024 г. – н. д. № 77/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301, ал. 1 НК

Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимата Д. П. М. против решението по в.н.о.х.д. № 217/2023 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 02.06.2023 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимата Д. П. М. е призната за виновна за това, че на 28.01.2019 г. в качеството си на длъжностно лице – председател на ТЕЛК – Ловеч, приела дар – парична сума от 200 лева, която не ѝ се следва, за да извърши действие по служба – престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК, за което ѝ е наложено наказание „пробация“, включващо пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ и „поправителен труд“ (всичките с период от 2 години).

С решението по в.н.о.х.д. № 217/2023 г. на Апелативен съд – Велико Търново е изменена присъдата на Окръжен съд – Ловеч в частта относно веществените доказателства, а в останалата част е потвърдена.

В касационната жалба на Д. М. се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно, отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на първоинстанционния съд или алтернативно, да се измени присъдата като се намали срокът на наложеното наказание „пробация“.

Обявено за решаване.

<p>18.03.2024 г. – н. д. № 222/2024 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от осъдения К. М. К. На основание чл. 423 и чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК се иска възобновяване на н.о.х.д. № 128/2023 г. на Окръжен съд – Видин. Посоченото дело е приключило с влязлата в сила Присъда № 17/17.11.2023 г., с която К. М. К. е признат за виновен за подкуп на полицейски орган и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК на подсъдимия са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца и „глоба“ в размер на 1600 лева.</p> <p>В искането се изтъкват доводи за това, че производството следва да бъде възобновено поради факта, че е протекло в отсъствието на подсъдимия, както и твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се искане за отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>С Решение № 195/26.03.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя без уважение искането на осъдения К. М. К. за възобновяване на н.о.х.д. № 128/2023 г. по описа на Окръжен съд – Видин.</p>
<p>18.03.2024 г. – н. д. № 59/2024 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, чл. 311, ал. 1 от НК и чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“, „д“ и „е“ от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 343/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда на Окръжен съд – Пловдив П. Д. Д. е признат за виновен в престъпление по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ и „е“ от НК за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и случаят е особено тежък, като му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 2 години и е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените по това дело и по дело на Районен съд – Пловдив, а именно – „лишаване от свобода“ за 3 години. С. В. В. е признат за виновен в извършването на лъжливо документиране в качеството му на длъжностно лице – директор на Областната дирекция по безопасност на храните – Пловдив, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години, и „лишаване от право да заема отговорна служебна длъжност“ за 2 години. С. В. В., Й. А. Й. и В. И. Д. са признати за невинни в съизвършителство помежду си и с П. Д. Д. за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и при особено тежък случай. Й. А. Й. като извършител и В. И. Д. като помагач са признати за виновни в съучастие към лъжливо документиране в маловажен случай, освободени са от наказателна отговорност и са им наложени административни наказания „глоба“: на Й. А. Й. – 2000 лв., а на В. И. Д. – 5000 лева. Й. А. Й. е признат за невинен по обвинението за самостоятелно извършено длъжностно престъпление.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 290/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена присъдата в частта за извършеното от Й. А. Й. и В. И. Д. документно престъпление поради</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>настъпила погасителна давност, оправдани са и е прекратено наказателното производство срещу тях. Присъдата е изменена, като е преквалифицирано извършеното от С. В. В. документно престъпление в по-леко наказуемо (маловажен случай) и е прекратено наказателното производство по това обвинение поради изтекла погасителна давност. Преквалифицирано е извършеното от П. Д. Д. престъпление по чл. 242, ал. 9 от НК в същото наказуемо престъпление, като е намален размерът на неговия предмет. Отложено е изпълнението на наказанието му „лишаване от свобода“ от 2 г. за изпитателен срок от 5 г. и е определен същият изпитателен срок за общото най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 3 години. С решение по к.н.д. № 475/2019 г. на ВКС въззивното решение е частично отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p> <p>При новото разглеждане с присъда по в.н.о.х.д. № 343/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена частично първоинстанционната и вместо това С. В. В. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК, като са му определени наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години и „лишаване от право да заема длъжност в БАБХ“ за 3 години. Наложено му е и наказание „лишаване от свобода“ за 1 г. за престъплението по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“, и б. „д“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17 от НК. Определено е общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. П. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ и б. „д“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17 от НК, като е оправдан по обвинението по чл. 242, ал. 1, б. „е“ НК. Изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ от 2 г. е отложено с изпитателен срок. Й. А. Й. е признат за виновен по обвинението по чл. 311, ал.1 вр. чл. 20, ал.2 вр. ал.1 вр. чл. 26 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 8 месеца условно. В. И. Д. е признат за виновен по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК и и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 8 месеца условно.</p> <p>С касационните жалби се иска отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се предлага наложените наказания да бъдат намалени. Ангажират се всички касационни основания.</p>	
<p>21.03.2024 г. – н. д. № 116/2024 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 201, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия Н. Г. И. срещу решението от 30.11.2023 г. по в.н.о.х.д. № 21/2023 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 70/2022 г. на Софийския военен съд В. И. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно присвояване) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 8 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същата присъда Н. Г. И. е признат за виновен в</p>	<p>С Решение № 224/10.04.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя Решение № 19/30.11.2023 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 21/2023 г., като го отменя в следните части: - в частта, с която е потвърдено осъждането на подсъдимия Н. Г. И. за престъпление по чл. 339, ал. 1 и по чл. 270, ал. 1 от НК;</p>

извършването на престъпление по чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (длъжностно присвояване) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца. Н. Г. И. е признат за виновен и в извършването на престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК (препятстване на орган на властта) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 5 месеца, както и за виновен в извършването на престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК (държане на боеприпаси за огнестрелно оръжие без надлежно разрешение) и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 5 месеца. На подсъдимия е определено едно общо наказание, а именно най-тежкото от посочените – „лишаване от свобода“ за 8 месеца, като изпълнението е отложено с изпитателен срок от 3 години.

С решението на Военно-апелативния съд е изменена присъдата, като са преквалифицирани деянията от чл. 201, ал. 1 от НК на чл. 204, б. „а“ вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК – за подсъдимия В. И. Д., и на чл. 204, б. „а“ вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК – за подсъдимия Н. Г. И., като са оправдани по първоначалното обвинение по чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК – за В. И. Д., и по чл. 201, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК – за Н. Г. И. На основание чл. 78а от НК В. И. Д. е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева. Намален е размерът на наложеното на Н. Г. И. за престъплението длъжностно присвояване наказание „лишаване от свобода“ на 3 месеца. Намален е размерът на определеното най-тежко наказание по отношение подсъдимия Н. Г. И. на „лишаване от свобода“ за 5 месеца. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В касационната жалба на Н. Г. И. се посочват и трите касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Искане се да бъде отменено въззивното решение и делото да бъде върнато за ново разглеждане на съответната съдебна инстанция или алтернативно да бъде изменен въззивният акт и да бъдат намалени наложените наказания.

- в частта, с която е потвърдено приложението на чл. 23 от НК;
- в частта, с която е потвърдено отнемането в полза на държавата на инкриминираните 142 броя боеприпаси на основание чл. 53 от НК.

Признава подсъдимия Н. Г. И. за невиновен в това, че на 27.11.2021 г. в землището на гр. Долна Митрополия, е държал боеприпаси за огнестрелно оръжие 142 бр. патрони, калибър 22, без да има за това надлежно разрешение, с оглед на което и на основание чл. 304 от НПК вр. чл. 2, ал. 2 от НК го оправдава по обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК, постановява връщане на иззетите 142 броя боеприпаси, предмет на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, на техния собственик Н. Г. И.

Признава подсъдимия Н. Г. И. за невиновен в това, че на 27.11.2021 г. във военно формирование № ..., Долна Митрополия, противозаконно е пречил на орган на власт да изпълни задълженията си, с оглед на което и на основание чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението по чл. 270, ал. 1 от НК, като квалифицира деянието като административно нарушение по чл. 29 от Закона за Военната полиция и налага на дееца административно наказание глоба от 100 лв.

Освобождава подсъдимия Н. Г. И. от наказателна отговорност за престъпление по чл. 204, б. „а“ от НК на основание чл. 78а от НК, като му налага административно наказание глоба от 1000 лв.

Оставя в сила решението в останалата

	обжалвана част.
<p>28.03.2024 г. – н. д. № 234/2024 г., III н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 418/07.12.2023 г. по в.н.о.х.д. № 1212/2023 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 4475/2021 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимата Д. Д. Й. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК и на основание чл. 304 от НПК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение.</p> <p>С касационния протест се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за разглеждане от друг състав на същия съд.</p>	Обявено за решаване.
<p>18.04.2024 г. – н. д. № 294/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 18/20.02.2024 г. по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С решение от 10.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 199/2021 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена присъда по н.о.х.д. № 1088/2018 г. на Окръжен съд – Бургас, с която подсъдимият Т. Д. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно престъпление, извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение, от което са настъпили значителни вредни последици), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, което е отложено за срок от 3 години.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 237/2022 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Д. К. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната оправдателна присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест се заявяват касационните основания за допуснати нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се иска отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдателната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.</p>	
<p>19.04.2024 г. – н. д. № 221/2024 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинчева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201, ал. 1, чл. 339, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на Я. Г. Г., Е. Н. К. и И. Б. И. срещу</p>	

решението от 13.06.2023 г. по в.н.о.х.д. № 509/2021 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда на Софийския градски съд Я. Г. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал.1 от НК, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 13 години и „конфискация“ на ½ от имуществото му. Лишен е и от упражняване на права за срок от 13 години. Я. Г. Г. е признат за виновен и за това, че е извършил престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, което е отложено с изпитателен срок от 4 години. Определено е едно общо най-тежко наказание.

Със същата присъдата Е. Н. К. и И. Б. И. са признати за виновни за това, че подпомогнали Я. Г. Г. при осъществяването от него престъпна дейност, за което на всеки от тях е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 10 години. На Е. Н. К. е наложено и наказание „конфискация“ на ½ от имуществото ѝ. Дватамата подсъдими са лишени и от упражняване на права за срок от 10 години.

С въззивното решение присъдата е изменена, като е прието, че не е налице особено тежък случай на извършеното престъпление и затова подсъдимите са оправдани по това обвинение. Преквалифицирано е деянието по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 от НК за Я. Г. Г. и по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 от НК за останалите подсъдими. Размерите на наказанията на Я. Г. Г. са намалени на 7 години „лишаване от свобода“ и 7 години „лишаване от права“. Размерите на наказанията на Е. Н. К. са намалени на 4 години „лишаване от свобода“ и 4 години „лишаване от права“. Наложеното ѝ наказание „конфискация“ е отменено. Размерите на наказанията на И. Б. И. са намалени на 5 години „лишаване от свобода“ и 5 години „лишаване от права“. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена.

С касационните жалби се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като се правят искания за намаляване на наказанията на подсъдимите, прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление, оправдаване или отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.